

خطِ یعقوب

سلام ها

۱ اینجانبِ یعقوب غلامِ خدا و مولا عیسیٰ مسیح، د پگِ مردَم دوازده طایفه اسرائیل که د تمام دُنیا تیت پَرَک شده، سلام تقدیم مُونَم.

ایمان د دَورونِ سختی ها

۲ برارونِ عزیز، وختیکه شُمو د مُشکلات و تجربه های سخت دُچار موشید غَدر خوش بشید، ۳ چُون شُمو میدنید که امتحانِ ایمان، صبر-و-تَحْمَل شُمو ره زیاد مونه. ۴ بیلید که صبر-و-تَحْمَل د وجود شُمو کامل شنه تاکه شُمو پوره و کامل شنید و د هیچ چیز ضرورت نَدشته بشید. ۵ اگه کدَم نفر د مینکل شُمو از نگاهِ حکمت-و-دانایی کم بشه او از خدا طلب کنه و بلده شی دده موشه، چُون هر کسی که حکمت طلب کنه خداوند سخاوتمندانه دزو میدیه و او ره سرزنش نموکنه. ۶ مگم وختیکه طلب مونه او باید یقین دشته بشه که خدا دعای شی ره قبول مونه و او باید شک-و-شبهه ره د دل خو راه ندیه. آدم دودله مثل لپه دریا آسته که د سَبَبِ باد ایسو-و-اوسو موخوره. ۷ ای رقم آدم هرگز گمان نکنه که خداوند او ره یگو چیز میدیه، ۸ چُون آدم دودله د تمام کار های خو محکم نییه.

غریبی و ثروتمندی

۹ برارِ مُسکین-و-غریب باید افتخار کنه، چراکه او د نظرِ خدا سر بلند آسته، ۱۰ مگم برارِ پیسه دار د وختِ خاری-و-غریبی خو ام باید افتخار کنه، چراکه او ام مثلِ گلِ علفِ آلی یگ روز از بین موره. ۱۱ افتو که بر موشه گرمی شی علف ره خُشک مونه و گل شی میریزه و نوربندی شی از بین موره. آرے، آدم دولت مند ام امی رقم آسته: د حالیکه د پشتِ کارای خو میگرده، او از بین موره.

وسوسه از طرفِ خدا نییه

۱۲ نیک د بختِ کسی که آزمایشای زندگی ره برداشت مونه. وختیکه ازی آزمایشا برُو برُ شد، خدا تاج حیات، یعنی زندگی ابدی ره دزو میدیه، امو زندگی ابدی ره که خدا د دوستدارای خو وعده دده. ۱۳ وختیکه انسان وسوسه موشه، او باید نگیه که: ”خدا مَره وسوسه کده،“ چراکه خدا از وسوسه و بدی دُور آسته و هیچ کس ره د وسوسه نمیندزه. ۱۴ انسان او غیت دُچار وسوسه موشه که د خواهشای نفسانی خو گرفتار شده د دام عیاشی خو موخته. ۱۵ پس شهوت و عیش-و-نوش د زندگی انسان گناه ره د وجود میره و گناه وختیکه غَدر کلو شد، باعثِ مرگ موشه.

۱۶ برارونِ عزیز، خود ره بازی ندید. ۱۷ تمام نعمتای خوب و مکمل از آسمو و از سونِ خدا مییه که خالقِ نُور آسته و د شانِ ازو تغییر نییه مثل سایه وری که مییه و موره. ۱۸ او د مطابقِ اراده خو و د وسیله کلامِ حقیقت مو ره زندگی نو دد تاکه مو نمونه از مخلوقاتِ نو ازو بشی.

۱:۱۰ امکان دَره که آیه های ۹ و ۱۰ امی رقم معنی بدیه: د پیشِ خدا غریبی و پیسه داری هیچ معنی ندره.

گوش ددو و عمل کدو د کلام خدا

۱۹ برارون عزیز، هر کس باید هر غیت د گوش کدو تبار بښه و پیش از توره گفتو خوب فکر کُنه و زود قار نشنه، ۲۰ چراکه قار انسان راستی و صداقتی ره که خدا میخایه، د وجود نمیره. ۲۱ پس امزی خاطر، هر رقم بدی و کارای شیطانیه ره که د زندگی شمو آسته از خود دور کنیید و کلام خدا ره که د دل شمو کشت شده د نرمی قبول کنیید. ای کلام، قدرت دَره که جان شمو ره نجات بديه.

۲۲ نه تنها گوش کننده کلام خدا بشیید، بلکه دز شی عمل کنیید. خود ره بازی ندید: ۲۳ چون کسی که کلام ره فقط گوش میگیره و دزو عمل نمونه او مثل آدمی آسته که روی خو ره د آینه مینگره؛ ۲۴ آر، او خود ره مینگره و غیبتیکه از پیش آینه دور موشه پرمشت مونه که روی شی چی رقم بود. ۲۵ لیکن کسی که شریعت کامل خدا ره که انسان ره از چنگ گناه آزاد مونه، محکم بگیره و دزو پایبند بښه و چیزای ره که شنیده پرمشت نکُنه، بلکه دزوا عمل کُنه، پروردگار د کارای ازو برکت میدیه.

۲۶ کسی که خود ره ایماندار میدنه، مگم زبون خو ره اداره نمیتنه، او خود ره بازی میدیه و ایمان شی بے فایده آسته. ۲۷ ایمان پاک و بے عیب د نظر خدا یعنی آته آسمانی اینی آسته که مو ییتما و خائونوی بیوه ره د مصیبت شی دلگیری کده کومک کنی و خود ره قد فساد های دنیا آلوده نکونی.

د باره تعصب و طرفداری

۲ برارای عزیز، ایمانی ره که شمو د مولای پرجلال مو عیسی مسیح درید، نباید قد ظاهر بینی و تبعیض قتی بښه. ۱ فرض کنیید یگ نفر د مجلس شمو بییه که کالای قیمتی د جان شی و انگشتری های طلائی ام د دست شی بښه و د عین وخت یگ نفر نادار خن کالای غریبانه داخل شنه، ۳ و شمو دمزو پیسه دار فکر خو ره کلوتر بگیرید و خوبترین جای ره دزو ایله کده بگید: ”بیه صاحب، اینجی پیش بشی.“ مگم دزو غریب بگید: ”بورو د اونجی ایسته شو یا د دان درگه بشی!“ ۴ آیا شمو قد امزی کار خو د بین خو دویینی نکدید و قاضی های پر از فکر های فاسد جور نشدید؟

۵ برارای عزیز، دز مه گوش بدید: خدا مردم غریب ازی دنیا ره انتخاب کده تا د ایمان غنی بښه و وارث امزو پادشاهی شنه که خدا د دوستدارای خو وعده دده. ۶ مگم شمو آدمای غریب ره بے حرمت مونیید. آیا آدمای پیسه دار دز شمو ظلم نکده و شمو ره د زور کشل کده د محاکمه نبرده؟ ۷ آیا اونا د ضد نام نیک عیسی که د بله شمو ایسته شده، کفرگویی نمونه؟

۸ اگه شمو امی حکم مهم و بلند ره که د کلام خدا نوشته شده یعنی ”همسایه خو ره رقم خود خو آلی دوست داشته بش“ د جای بیرید، کار نیک ره انجام میدید. ۹ لیکن اگه ظاهر بینی کده تبعیض قایل شنید، شمو گناه مونیید و شریعت شمو ره خطاکار حساب مونه، ۱۰ چون اگه کدم کس تمام احکام شریعت ره پوره کنه، و له حتی د یگ نقطه شی کوتاهی کنه، او مثل که تمام شریعت ره میده کده بښه محکوم آسته. ۱۱ امو خدا که گفته: ”زنا نکو!“ ام گفته که: ”قتل نکو!“ پس اگه شمو از زنا پاک بشیید و له مرتکب قتل شنید، باز ام شریعت شمو ره خطاکار حساب مونه.

۱۲ پس رقم کسای توره بگید و عمل کنیید که د وسیله شریعتی که آزادی میدیه، قضاوت موشه. ۱۳ چون وختیکه خدا قضاوت مونه او د کسی که رحم نکده بښه رحیم نییه. لیکن رحم د بله قضاوت پیروز موشه.

رابطه بین ایمان و عمل

۱۴ برارای عزیز، چی فایده دَره اگه کس بُگیه، "ایمان دَرُم" و عمل دَزُو مَوْجُوْد نَبْشَه؟ آیا ایمانِ اَزُو میتنه اُو ره دَ روزِ قیامت نجات بدیه؟ ۱۵ اگه کُدُم برار یا خوارِ ایماندار کالا نَدَشْتَه بَشَه و یا دَ خوراکِ روزانَه خُو مُحْتاج بَشَه، ۱۶ و یکی ازشُمُو دَزُو بُگیه، "بَخیر بورُو؛ خُدا تُو ره سیر و گرم کنه." و لے ضُرُورَتِ اَزُو ره پُوره نکنه، ای توره بلده اَزُو چی فایده دَره؟ ۱۷ امی رقم ایمان که قد عمل قتی نَبْشَه مُرده یه.

۱۸ امکان دَره یگو کس بُگیه: "تُو ایمان دَری و ما اعمالِ نیک دَرُم." لیکن تُو دَز مه ثابت کُو که چی رقم میتنی بدونِ اعمالِ نیک ایمان دَشْتَه بَشی و ما ایمان خُو ره دَ وسیله اعمال خُو دَز تُو ثابت مُونم. ۱۹ تُو عقیده دَری که خُدا یگ آسته. دُرُست آسته! حتی جنیات ام عقیده دَره که خُدا یگ آسته و از ترسِ قضاوتِ خُدا می لَرزه.

۲۰ ای آدمِ نادو! آیا نَمیدنی که ایمان بدونِ اعمالِ نیک بی فایده یه؟ ۲۱ بابه کلون مو ابراهیم دَ وسیله اعمالِ نیک خُو دَ پیشِ خُدا عادل-و-نیک حساب شد، چراکه او اسحاق باچه خُو ره دَ نیتِ قربانی دَ قربانگاه بُرده دَ خُدا تقدیم کد. ۲۲ شُمُو مینگرید که ایمان و عمل اَزُو قد یگدیگه خُو یگجای کار مَوکد و ایمان اَزُو تَوَسُطِ عمل شی کامل شد. ۲۳ دزی رقم نوشته های تورات پوره شد که مَوگه: "ابراهیم دَ خُدا ایمان اُورد و ای بلده اَزُو یگ عملِ عادلانه حساب شد" و نام شی «دوستِ خُدا» ایشته شد. ۲۴ پس شُمُو مینگرید که انسان نه تنها از راهِ ایمان، بلکه دَ وسیله عمل خُو عادل و راستکار حساب موشه. ۲۵ دَمزی رقم راحاب که یگ خائونِ بدکاره بود، دَ وسیله کارِ نیک خُو یعنی پناه دَدُو دَ مُخبرای بنی اسرائیل و ربی کدونِ ازوا از راهِ بی خطر، نیک و عادل حساب شد. ۲۶ رقمیکه جسمِ بی روح مُرده یه، اُمُو رقم ایمانِ بی عمل ام مُرده یه.

احتیاط دَ توره گفتو

۳ ۱ برارای مه، عَدَر شُمُو معلمِ درسِ روحانی نَشْنید، چُون شُمُو میدنید که مو معلما سخت تر قضاوت موشی. ۲ یگ ازمو خطا های کلو مونی^b و کسی که دَ توره گفتو خطا نکنه، آدمِ کامل آسته و میتنه تمام جان خُو ره اداره کنه. ۳ مو دَ دانِ اَسپ لَغام میندزی تا دَ تی فرمان مو شنه. دَمزی طریقه تمام جسمِ اَسپ ره دَ هر طرف که بخاهی دور دده میتنی. ۴ یا فرضِ مثال، یگ کشتی کته که بادِ تیز اُو ره تیله مونه، اُو قد یگ جَلُو ریزگگ دَ هر طرف که دلِ کشتی وانِ بخایه بُرده موشه. ۵ زبو ام امی رقم آسته: اگرچه یگ حصّه ریزگگ جسمِ مو آسته، مگم لافای کته کته میزنه. شُمُو میدنید که یگ چرغکِ آتش میتنه جنگلِ کته ره دَر بدیه. ۶ زبو ام یگ آتش آسته. دَ مینکلِ اعضای جسمِ مو زبو یگ دُنیای پُر از شرارت آسته که تمام وجودِ مو ره اَلوده مونه و دورونِ زندگی^c مو ره آتش زده دَ دوزخ تبدیل مونه و خود شی از آتشِ دوزخ دَر میگیره. ۷ هر رقم حیواناتِ وحشی، مُرغکو، خزنده گو و حیواناتِ دریایی ره انسان تنسته که رام کنه و آلی ام میتنه، ۸ لیکن هیچ کس نَمیتنه که زبو ره رام کنه. زبو شیرِ رام ناشدنی و پُر از زارِ کُشنده یه. ۹ مو قد امزی زبو خُداوند ره که آته آسمانی^d مو آسته حمد-و-سپاس مَوگی و ام انسان ره که خُدا رقم خود خُو جور کده، نالت مونی. ۱۰ از یگ دان ام برکت شنیده موشه و ام دو-و-دشنام. ای برارای مه، ای رقم باید نَبْشَه. ۱۱ آیا امکان دَره که از یگ چشمه ام اُو شیرین و ام اُو شور بُر شنه؟ ۱۲ برارای عزیز مه، آیا درختِ انجیر میتنه زیتونِ ثمر بدیه؟ یا تاگِ انگور، انجیر؟ هرگز نه! پس هیچ چشمه شور ام نَمیتنه که اُو شیرین بدیه.

^a ۲:۲۵ دَ جای «راهِ بی خطر» دَ زبونِ یونانی «راهِ دیگه» نوشته یه. ^b ۳:۲ دَ جای «خطاهای کلو مونی» دَ زبونِ یونانی «کلو پیش پایِ مَخوری» نوشته یه. ^c ۳:۶ دَ جای «زندگی» دَ زبونِ یونانی «موجود» نوشته یه. ^d ۳:۹ دَ نسخه های اصلی دَ زبونِ یونانی مَوگه: "خُداوند و آته مو."

حکمت آسمانی

۱۳ دَ بَینِ شُمُو کِی هُوَشِیَار و دانا یَه؟ اگَه کُدَم کَس آستَه، اُو باید دَ زَنَدَگِی خُو اَعْمَالِ نِیک دَشْتَه بَشَه و اَعْمَالِ خُو رَه دَ فِرَوْتَنی کَه از حِکْمَت دَ وُجُود مِیَبِه، نِشُو بَدِیَه. ۱۴ لَیْکِن اگَه شُمُو دَ دِل خُو سَخْت حِسَادَت و خُودخَاهی دَرِید، لَافِ بَیجَای نَزِید و دَ ضِدِ حَقِیْقَتِ دِرُوعِ نَکَید. ۱۵ اِی رَقْمِ حِکْمَت-و-دَانَایِی از عَالَمِ بَالَه نِیَبِه، بَلْکِه دُنِیَایِی، نَفْسَانِی و شَیْطَانِی آستَه. ۱۶ چُون دَ هَر جَای کَه حَسَد و خُودخَاهی آستَه، دَ اُونَجِی بَے نَظْمِی و هَر رَقْمِ شَرَازَتِ اَم وُجُود دَرَه. ۱۷ مَگَم حِکْمَت-و-دَانَایِی کَه از عَالَمِ بَالَه رِیشَه مِیْگِیرَه، اَوَّلِ پَاک، بَعْدِ اَزُو صُلْحِ طَلَب، خُوصِلَه مَند، نَصِیْحَتِ پَذِیر، پُر از رَحْمَت و ثَمَرِ نِیکو، بَے طَرَف و بَدُونِ خُودنَمَایِی آستَه. ۱۸ ثَمَرِ عَدَالَتِ کَه دَ صُلْحِ وُجُود دَرَه، دَ وِسیلَه کَسَایِ کِشْتِ مُوشَه کَه صُلْحِ طَلَبِ آستَه.

نتیجه آرزوهای ناپاکِ ای دنیا

۴ اَعْلَتِ جَنگ-و-جَنجَالِ دَ بَینِ شُمُو چِی آستَه؟ اِیَا عِلَّتِ اَزُوا خَاهِشِ هَایِ نَفْسَانِی شُمُو کَه دَ اَعْضَایِ جِسمِ شُمُو جَنگِ مُوکَنَه، نِیَبِه؟ ۲ شُمُو چِیمِ خُو رَه دَ چِیزِی مِیلِید کَه نَدَرِید، شُمُو قَتْل و حِسَادَتِ مُونِید، مَگَم نَمِیْتَنِید اُو رَه حَاصِلِ کَنِید؛ شُمُو جَنگ و جَنجَالِ مُونِید، لَیْکِن بَازَم دَ دِستِ شُمُو نَمِیَبِه، چَرَاکَه شُمُو از خُدا طَلَبِ نَمُونِید. ۳ و طَلَبِ اَم کَه مُونِید دَ دِستِ شُمُو نَمِیَبِه، چَرَاکَه قَد نِیْتِ بَدِ طَلَبِ مُونِید تا خَاهِشِ هَایِ نَفْسَانِی خُو رَه پُورَه کَنِید. ۴ اِی مَرْدَمِ زَناکار! اِیَا شُمُو نَمُوفَامِید کَه دُوستِی دُنِیا، دُشْمَنِی قَد خُدا آستَه؟ پَس هَر کَسِی کَه مِیخَایَه دُوستِ دُنِیا بَشَه، اُو دُشْمُونِ خُدا جُورِ مُوشَه. ۵ اِیَا شُمُو فِکْرِ مُونِید کَه نِوِشْتَه هَایِ مُقَدَّسِ بَے فَایدَه مُوگَه کَه "خُدا رُوحِی رَه کَه دَز مَو قَرَارِ دَدَه، سَخْتِ^b دَزْشِی عِلَاقَه دَرَه؟" ۶ مَگَم خُدا اَزِی کَدَه اَم فِیضِ کَلو دَز مَو مُوبَخْشَه. اَمزِی خَاظِرِ دَ کِتابِ مُقَدَّسِ^c مُوگِیَه: "خُدا مُخَالَفِ اَدَمَایِ کِبرِی-و-مَغْرُورِ آستَه، لَیْکِن دَ اَدَمَایِ بَے کِبرِ فِیضِ مُوبَخْشَه."

۷ پَس از خُدا اِطَاعَتِ کَنِید و دَ مُقَابِلِ شَیْطُو اِیستادَگِی کَنِید تا کَه شَیْطُو از پِیشِ شُمُو دُوتَا کَنَه. ۸ دَ خُدا نَزِیدِکِ شُنِید تا اُو اَم دَز شُمُو نَزِیدِکِ شُنَه. اِی گُناهِکارا، دِستایِ خُو رَه از گُناهِ پَاکِ کَنِید و اِی مَرْدَمَایِ دُودِلَه، دِلِ خُو رَه صَافِ کَنِید؛ ۹ مَاتَمِ بَگِیرِید، وِویِی و مَخْتَه کَنِید؛ بَیلِید کَه خَنَدَه شُمُو دَ وِویِی و خُوشِی شُمُو دَ غَمِ بَدَلِ شُنَه. ۱۰ دَ حُضُورِ خُدا خُود رَه خَاکَسَارِ کَنِید و اُو شُمُو رَه سَرِبلَنَدِ مُونَه.

قضاوت کدو دَ بله دیگر

۱۱ اِی بَرارو، بَدگُویِی یَگَدِیْگَه خُو رَه نَکَنِید. چُون هَر کَسِی کَه بَرارِ اِیْمَانِدَارِ خُو رَه بَدِ بُگِیَه یا دَ بِلَه اَزُو قِضَاوَتِ کَنَه، دَ حَقِیْقَتِ اُو شَرِیْعَتِ رَه بَدِ مُوگِیَه و دَ بِلَه شَرِیْعَتِ قِضَاوَتِ مُونَه. پَس اگَه شُمُو دَ بِلَه شَرِیْعَتِ قِضَاوَتِ کَنِید، شُمُو مُطَابِقِ شَرِیْعَتِ عَمَلِ نَمُوکَنِید، بَلْکَه قَاضِیِ شِی جُورِ مُوشِید. ۱۲ تَنها یَگِ صَاِحِبِ شَرِیْعَتِ و قَاضِیِ وُجُودِ دَرَه، کَه قُدْرَتِ نِجَاتِ دَدُو و تَبَاهِ کَدُو دَ دِستِ اَزُو یَه. پَس تُو کِی آستِی کَه دَ بِلَه هَمَسَاپَه خُو قِضَاوَتِ مُونِی؟

^a ۴:۴ کَلِمَه «زَناکار» دَ اِیْنَجِی بَلَدَه کَسَایِ اِستِفاَدَه شُدَه کَه پَرَسِشِ خُدا رَه اِیلَه کَدَه دَ پُشْتِ لَدَتِ هَایِ دُنِیا مِیْگَرَدَه. ^b ۴:۵ دَ جَای «سَخْت» دَ زَبُونِ یُونَانِی «قَد غَیْرَت» نِوِشْتَه یَه. ^c ۴:۶ رُجُوعِ کَنِید دَ ضَرْبِ اَلْمَثَلِ هَایِ سُلَیْمَانِ پَادِشَاه، فَصْلِ ۳، آیَه ۳۴.

پُف-و-پَنَاق دَ بارِه کارای آینده

۱۳ ای آدمای که مَوگید: "امروز یا صَباح دَ فلان شار موری و یگ سال ره دَ اُونجی تیر کده تِجارت مونی و فایده کلو دَ دست میری،" ۱۴ دَ حالیکه شُمو نَمیدنید که صَباح چی موشه، چُون زندگی شُمو رقم تفت-و-بُخار آلی آسته که یگ لحظه دیده موشه و بعد ازو از بَین موره. ۱۵ پس دَ جای ازو شُمو باید بُوگید: "اگه خُدا خاسته بَشه و مو زنده بَشی، ای کار یا او کار ره مونی." ۱۶ لیکن فعلاً شُمو لاف مِیزنید که لاف زِدو هر رقم شی بد آسته. ۱۷ پس هر کسی که انجام دَدون کار نیک ره موفامه و انجام نَمیدیه، او گناهکار حساب موشه.

اخطار دَ سرمایه‌دارا

۵ ای مردُم سرمایه‌دار، مَخنه و چخرا کنید، چراکه بلا-و-عَم دَ سر شُمو آمدنی آسته. ۲ مال-و-دولت شُمو بَر باد شُده و کالای شُمو ره کویه خورده. ۳ طَلّا و نُقره شُمو ره زَنگ زده و زَنگ‌زدگی ازوا دَ پیش خُدا دَ ضِد شُمو شاهدی میدیه و رقم آتیش آلی گوشت شُمو ره موخوره، چُون شُمو حتی دَ روزای آخر ام دَ جَم کدون مال دُنیا مَصروف آستید. ۴ مُزد امزو کارگرا ره که زمینای شُمو ره دَرُو کده، شُمو دَعلی کده نگاه کدید و امو مُزد دَ ضِد شُمو فریاد مونه. ۵ و ناله امزو دَرُوگرا دَ گوش خُداوند لشکر ها رسیده. ۵ شُمو دَ رُوی زمی عیش و نوش کلو کده کُفت دِل خُو ره بُر کدید و خود ره بلده روز کُشتو چاق کدید. ۶ شُمو آدم عادِل-و-نیک ره محکوم کدید و دَ حالیکه هیچ از خُو دفاع نَموکد، او ره کُشتید.

صبر دَ وختِ مُشکلات

۷ پس امزی خاطر، ای برارو، تا روز آمدون مولا عیسی صبر-و-خوصله کنید. اونه، دیغو بلده کِشت پُر آرزش زمین خُو اِنْتَظار کشیده صبر-و-خوصله مونه تا که بارش اول و آخر دَ بله کِشت بباره. ۸ آره، شُمو ام باید صبر دَشته بشید و خاطر جَم بشید، چراکه آمدون مولا عیسی قریب آسته. ۹ ای برارو، از یگدیگه خُو شکایت نکنید، نَشنه که خودون شُمو محکوم شنید؛ چُون قاضی حقیقی امی آلی بلده قضاوت کدو دَ دان درگه ایسته یه.

۱۰ برارو، از صبر-و-خوصله پیغمبرای که دَ نام خُداوند توره گفته و رنج کشیده، سرمشق بگیریید. ۱۱ واقعاً، مو آدمای پُر صبر و تَحَمُل ره خوشبخت میدنی. شُمو دَ باره صبر-و-تَحَمُل ایوب پیغمبر شنیدید و کاری ره که دَ آخر خُداوند بلده ازو انجام دَد ام میدنید، چُون خُداوند غدر رَجیم و مهربو آسته. ۱۲ از پگ کده مَهَمتر، ای برارای مه، قَسَم نَخورید؛ نه دَ آسمو و زمی و نه دَ هیچ چیز دیگه. «نَه» شُمو «نَه» بَشه و «آره» شُمو «آره» بَشه؛ نَشنه که محکوم شنید.

قَدَرَت دُعا

۱۳ اگه کُدم نفر دَ بَین شُمو دُچار رَنج-و-مُصیبت بَشه او باید دُعا کنه و کسی که خوش آسته، باید سرود پَخانه. ۱۴ اگه کسی دَ بَین شُمو ناجور بَشه، او بزرگای جماعت ایماندارا ره طلب کنه که بییه و دَ نام مولا عیسی بلده شی دُعا کده جان شی ره قد روغون زبُتون چرب کنه. ۱۵ دُعی که از رُوی ایمان بَشه ناجور ره شفا میدیه و مولا عیسی او ره از بسترِ ناجوری باله مونه؛ و اگه گناه کده بَشه گناه شی ام بخشیده موشه. ۱۶ پس گناهای خُو ره دَ پیش یگدیگه خُو اقرار کنید و بلده

۵:۴ یعنی شاهدی میدیه. ۵:۵ یعنی بلده روز قیامت.

یگدیگه خُو دُعا کنید تا که جور شُنید. دُعا ی آدمِ صادق-و-راست کار قُدرت و تاثیر کلو دَره. ^{۱۷} ایاس پیغمبر مثل ازمو وری یگ انسان بُو، لیکن وختی از تی دِل دُعا کد که بارو نَباره، تا سه و نیم سال دَ بِلَه زمی بارو نَبارید، ^{۱۸} و زمانیکه دُوباره دُعا کد، از آسمو بارو بارید و زمی حاصل دَد.

^{۱۹} آی برارون مه، اگه کُدم کس دَ مینکل شُمو از راه حقیقت گُمره شُده بَشه و دیگه نفر اُو ره پس دَ راه راست بیره، ^{۲۰} بدنید که امو نفر که گُناهکار ره از گُمره ی پس دَ راه میره، دَ حقیقت جان ازو ره از مرگ اَبدی نجات میدیه و گُناه های عَدرِ آدم گُمره ره موبوشنه.